

Betænkning

over forslag til lov om ændring af lov om særlig indkomstskat m.v. samt afskrivningsloven.

(Procenttillæg, ekspropriation, jordfordeling og afløste jordrentebrug m.v.).

(Afgivet af skatte- og afgiftsudvalget den 9. maj 1975).

Udvalget har behandlet lovforslaget i en række møder. I forbindelse hermed har ministeren for skatter og afgifter dels skriftligt, dels i et samråd besvaret en række spørgsmål.

Udvalget har modtaget skriftlig og/eller mundtlig henvendelse fra:

Landsretssagfører Niels Bock,
Centralforeningen af „Tolvmandsforeninger“ og Større Landbrugere i Danmark,

Danske Husmandsforeninger,
De samvirkende danske Landboforeninger,

Erhvervenes Skattesekretariat,
Erhvervenes Skatteudvalg,
Foreningen af statsautoriserede Revisorer,
Firma Harder og Co.,

hr. S. Jessen Jensen, Springforbi,
Landbrugets Fællesorganisation,
Ribe, Ringkøbing og Vejle Amters Landboudom og hr. J. Westphael Jensen.

Der er af ministeren for skatter og afgifter samt nogle mindretal stillet en række ændringsforslag, hvorom henvises til de ledende bemærkninger.

Det bemærkes i denne forbindelse, at et flertal (udvalget med undtagelse af fremskridtspartiets medlemmer) udtaler, at man ved lovforslagets 2. behandling vil tage stilling til de ændringsforslag, der er stillet af det radikale venstre.

Et flertal (socialdemokratiets og venstres medlemmer af udvalget) indstiller lovforsla-

get til *vedtagelse* med de af ministeren for skatter og afgifter stillede ændringsforslag.

Flertallet er enige om, at der nu må gennemføres en løsning af en række presserende problemer vedrørende opgørelsen af fortjeneste ved afståelse af fast ejendom samt vedrørende ekspropriations- og jordfordelingssager og afståelse af ejendomme, der har fået afløst jordrentepligt. Med henblik herpå anbefaler flertallet lovforslaget til vedtagelse med de af ministeren for skatter og afgifter stillede ændringsforslag.

Flertallet anser ikke alle problemer vedrørende den særlige indkomstskat for løst med gennemførelsen af lovforslaget. Efter flertallets opfattelse bør spørgsmålet om andre ændringer i lov om særlig indkomstskat imidlertid afvente en nærmere undersøgelse af yderligere foreliggende problemer vedrørende den særlige indkomstskat, som ministeren for skatter og afgifter har givet tilsagn om at sætte i gang i ministeriet.

De særlige problemer vedrørende værdiansættelsen af fast ejendom, der overdrages fra fader til søn, har været drøftet mellem partierne i flertallet.

Der er enighed om, at den af det offentlige ansatte værdi ved overdragelse af fast ejendom fra far til søn ikke skal være med til at presse prisniveauet i vejret.

Med henblik på at forebygge dette er der enighed om at stille mod en større ensartethed i de lokale skattemyndigheders værdiansættelser. I denne sammenhæng understreges, at de af statens ligningsdirektorat

udarbejdede halvårsoversigter over ejendomssalg ikke omfatter familiesalg.

Yderligere ønsker flertallet at understrege, at der ved værdiansættelsen skal tages hensyn til prioriteringsforholdene, idet en meget lav belåning rent praktisk betyder en lavere handelsværdi.

Ministeren for skatter og afgifter har i et samråd erklæret sig enig i flertallets synspunkter og vil drage omsorg for, at de lokale skattemyndigheder gøres bekendt med disse retningslinier i en cirkulæreskrivelse fra skattedepartementet.

Et *mindretal* (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet stillede og tiltrådte ændringsforslag.

Mindretallet anser kapitalvindingsskatten for samfundsskadelig. Den forhindrer en naturlig omsætning af landets faste ejendomme og andre kapitalgoder og er herigennem årsag til, at produktionsapparatet ikke udnyttes hensigtsmæssigt. Resultatet bliver, at arbejdsløsheden øges og nationalproduktet forringes. I sin nuværende form indebærer den umådelig meget tids- og omkostningsspildende kontor- og beregningsarbejde. Det beløb, den indbringer til det offentlige, er utvivlsomt mindre end det merprovenu, der ville komme, hvis skatten totalt blev ophævet og betydelige produktionskræfter derigennem blev frigjort. Fremskridtspartiet har derfor fremsat lovforslag nr. 62 af 20. februar 1975 om øjeblikkelig totalophævelse af kapitalvindingsskatten.

Fremskridtspartiet håber naturligvis, at behandlingen af nævnte lovforslag vil føre til vedtagelse, helst i uændret form. Da der nu imidlertid afgives særskilt betænkning vedrørende et andet lovforslag på området, nemlig regeringens forslag nr. 98, skal fremskridtspartiet indstille dette forslag til *vedtagelse* med nedennævnte ændringsforslag, som er baseret på, at vi straks får stækket nogle af skattens værste ulemper og i al fald ikke får den gjort mere byrdefuld for de skattepligtige (ejendomsspekulanter falder som bekendt helt uden for kapitalvindingsskatteområdet, se lovens § 3, stk. 1, nr. 2). Fremskridtspartiet har med bekymring bemærket sig ministerens udtalelse om, at forliget mellem socialdemokratiet og venstre medfører, „at provenuet af den særlige ind-

komstskat vil blive lidt større, end hvis beskatningen af fortjeneste på fast ejendom sker efter de gældende regler.“

(Vedrørende ikrafttrædelsesreglerne i forslagens § 3 og § 1, nr. 8, vil partiet stille ændringsforslag mellem 2. og 3. behandling, når indholdet af § 1 er afklaret).

Fremskridtspartiets medlemmer af udvalget har lige så lidt som de andre medlemmer af udvalget haft noget kendskab til det radikale venstres ændringsforslag, da betænkningssagens blev gennemtruffet med det resultat, at fremskridtspartiets udvalgsmedlemmers underskrift (og de andre underskrifter) figurerer under noget, som de ikke har haft kendskab til. Dette er selvfølgelig særdeles beklageligt, og fremskridtspartiet må i øvrigt aldeles afvise, at det spiller nogen som helst praktisk rolle, om betænkningen afgives lidt før eller senere.

Et *andet mindretal* (det radikale venstres medlem af udvalget) kan ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse, heller ikke som det nu foreligger i den sidst ændrede skikkelse, og stiller derfor egne ændringsforslag.

Der er 3 hovedårsager til, at det radikale venstre ikke kan medvirke til gennemførelse af socialdemokratiets og venstres forslag.

For det første tror det radikale venstre, at fællesforslaget ikke tager tilstrækkeligt hensyn til kroneforringelsen ved at foreslå 3 forskellige procentsatser som tillæg til købsprisen.

Dette manglende hensyn vil bevirke, at der hurtigt på ny bliver brug for en ny lov om særlig indkomstskat. Det er efter partiets opfattelse skæbnesvangert for retsopfattelsen, hvis man ustandselig må ændre lovgivningen for at rette skævheder i en lovs virkemåde.

For det andet er der selv ved handler i 1975 kun delvis gennemført den nødvendige lettelse af normal handel.

For det tredje lettes i nogle tilfælde beskatningen af de hurtige gevinster ved forslaget, mens den skærpelse, man i andre foreslår, ikke er stor nok.

Endelig ønsker partiet at understrege, at den revision af loven om særlig indkomstskat (kapitalvindingsskat), som fællesforslaget omhandler, alene drejer sig om beskatningen af fortjeneste ved salg af fast ejendom.

Bet. o. lovf. vedr. særlig indkomstskat m. v.

Det radikale venstre har ved behandlingen af de sidste års forslag om særlig indkomstskat peget på, at også de øvrige områder, der er undergivet loven om særlig indkomstskat, må tages op til revision.

Der er tale om en række sager: Fortjeneste ved salg af maskiner m.m. i forbindelse med salg af en virksomhed, ved salg af good-will, ved salg af forfatterrettigheder, kunstnerrettigheder, mønsterrettigheder m.m., ved salg af forpagtningsrettigheder, ved salg af aktier og andelsbeviser, ved godtgørelse af fratræden af stilling, ved gaver, ved konkurrenceklausuler, ved legater og meget andet.

I nogle af disse tilfælde vil det være muligt umiddelbart at indføre princippet om pristalsregulering af anskaffelsessum, i andre tilfælde må der vælges en anden udvej.

Da loven om særlig indkomstskat naturligvis bør ses i sammenhæng med hele skattelovgivningen, har vi bøjet os for det ønske, som Erhvervenes Skatteudvalg har givet udtryk for i en skrivelse af 12. marts 1975 til skatte- og afgiftsudvalget om, at problemerne gennemgås i en sagkyndig kommission.

Da inflationens omfang imidlertid har haft så alvorlige følger for virkningen af de gældende regler, må det radikale venstre henstille til ministeren, at den sagkyndige kommission eller udvalget arbejder så hurtigt, at der allerede i løbet af et års tid kan fremsættes forslag i folketinget.

Hvis dette ikke kan lade sig gøre, forbeholder det radikale venstre sig at lade udarbejde et eget forslag.

Til underbygning af partiets stilling tjener:
I. Kroneforringelsen.

Ved opgørelse af fortjeneste må der bruges en måleenhed — hertil anvendes i moderne samfund møntenheden — i Danmark kronen.

Er der et relativt kort tidsinterval mellem indkøb og salg, således som det typisk er tilfældet i detailhandelen, vil inflation (kroneforringelse) normalt spille en ret underordnet rolle.

Når der derimod er tale om en længere årække, som det ofte er tilfældet ved opgørelse af kapitalgevinster, vil kroneforringelsen have væsentlig betydning.

I alle love om særlig indkomstskat har dette da også været taget i betragtning.

24 Udvalgenes betænkninger m. m.

Hidtil har man forsøgt at kompensere for kroneforringelsen ved et fast årligt procenttillæg.

I gældende lov anvendes et tillæg på 6 pct. årligt, i fællesforslaget regnes med tillæg på 8 pct. i de 3 første besiddelsesår, 9 pct. i de 3 næste og med 10 pct. i hvert af de følgende år.

Tidligere, da inflationsudviklingen ikke var undergivet så store udsving, var det forsvaret at bruge et fast procenttillæg, de seneste års erfaringer har vist, at dette ikke mere kan lade sig gøre.

En liste over inflationsudviklingen med 1965 = 100 vil vise det umulige heri.

Tablet 1.

Pristalsudvikling, januar 1965 = 100.

	Stigning fra januar —
Januar 1965 = 100	året forud
Januar 1966 = 107	7 points
Januar 1967 = 111	4 —
Januar 1968 = 118	7 —
Januar 1969 = 121	3 —
Januar 1970 = 128	7 —
Januar 1971 = 134	6 —
Januar 1972 = 142	8 —
Januar 1973 = 153	11 —
Januar 1974 = 172	19 —
Januar 1975 = 197	25 —

Af tabellen fremgår, at 1968 — VKR-regeringens første år — med 3 points havde den laveste kroneforringelse, mens 1974 — venstre-regeringens år — med 25 points har haft den hidtil kraftigste kroneforringelse.

Det radikale venstre mener, at man er nødt til at tage disse kendsgerninger i betragtning, når man skal udarbejde et lovforslag om særlig indkomstskat.

Det vil ikke være muligt at finde ét procenttillæg, der kan dække så store forskelle som fra 3 til 25 points. Når socialdemokratiet og venstre nu forsøger sig med 3 forskellige procenttillæg, vil man naturligvis, når man kender udviklingen og regner bagud, kunne vælge 3 tal, der tilsammen opfanger kroneforringelsen, men da man ikke kan forudsige omfanget af kroneforringelsen selv ikke i resten af dette år, vil det bero på en tilfældighed, om den foreslåede regulering vil passe med udviklingen i blot nogle få år. Den kroneforringelse, der hidtil er sket i 1975, tyder i øvrigt på, at 10 pct. ikke slår til.

Det eneste, der til enhver tid vil give retfærdighed, er at bruge reguleringspristallet. Det radikale venstre foreslår derfor at regulere anskaffelsessummen i overensstemmelse hermed.

Fællesforslaget lider dertil af den skavank, at ingen af de faste tillæg, man i forskellige situationer regner med: 5.000 kr., 30.000 kr., 40.000 kr. eller 60.000 kr., er pristalsreguleret.

De 30.000 kr. er det beløb, man regner med skal gives som særligt fradrag i ekspropriationssager. Det blev første gang foreslået af venstre regeringen i foråret 1974. Den siden da skete kroneforringelse medfører, at kronebeløbet nu burde være knap 34.000 kr.

Tabel 2.

*Eksempler på særlig indkomstskat ved salg af fast ejendom i 1975.
Anskaffelsessum 300.000 kr.*

1. Anskaffelsesår før 1966	Særlig indkomstskat, når det regulerede afståelsesvederlag er:			
	600.000 kr.	1 mill. kr.	2 mill. kr.	3 mill. kr.
Skat:	kr.	kr.	kr.	kr.
Ændringsforslag, S + V.....	0	197.250	947.250	1.697.250
Gældende regler.....	15.200	275.200	925.200	1.575.200
Venstres forslag.....	0	176.250	926.250	1.676.250
Radikalt forslag.....	0	194.625	944.625	1.694.625
Socialdemokratiets forslag.....	0	270.000	1.020.000	1.770.000

Partiet indrømmer derfor, at der på dette punkt er sket en forbedring ved de seneste ændringer, men understreger, at hovedindvendingen — de faste procenttillæg i stedet for pristalsreguleringen — kun garanteres den rimelige beskatning ved salg i 1975, mens der intet sikkert kan siges om salg i fremtiden.

Medens der således ved handler med ejendomme erhvervet før 1966 er sket en god udvikling i indstillingen hos de 2 partier, er det samme desværre ikke i helt samme grad tilfældet ved handler, hvor ejendommen er erhvervet i 1966 eller senere.

Tabel 3 viser et af de talende eksempler herpå. Der er sket en lempelse i forhold til gældende lov, men lempelsen er ikke stor nok, og hvis fællesforslaget bliver lov, vil denne skavank være en hindring for en sund udvikling.

Der er i disse tilfælde naturligvis ikke i stor udstrækning tale om generationsskifte, men den lidet rimelige beskatning vil hæmme

Det radikale venstre frygter, at det lovforslag om særlig indkomstskat, som de to partier har udarbejdet, af disse grunde vil lide samme skæbne som de efterhånden mange tidligere love.

II. Beskatning af de normale handler.

Ved de sidst gennemførte ændringer er — som det fremgår af nedenstående tabel — fællesforslaget, for så vidt angår handler, hvor sælgeren har ejet ejendommen før 1966 og har brugt 13. almindelige vurdering som udgangspunkt, bragt i overensstemmelse med det radikale forslag.

udviklingen i landbruget. En ung dygtig landmand, der kan klare et større brug, vil fortsat ved beskatningen få vanskeligt ved at flytte til et større brug, fordi de penge, han skulle bruge til at sætte gang i produktionen i det nye større brug, må bruges til betaling af særlig indkomstskat.

Tabel 3.

Eksempel på beskatning ved ejendomme anskaffet i 1968 og solgt i 1975.

Anskaffelsessum 1968: 264.000 kr. Registreret salgssum 1975: 600.000 kr.

Skat:	
Ændringsforslag.....	38.800 kr.
Gældende regler.....	78.800 -
Radikalt forslag.....	7.450 -

III. Beskatning af de hurtige gevinster.

Det vil desværre efter fællesforslaget — også efter de sidste ændringer — fortsat være sådan, at en del hurtige gevinster ikke bliver beskattet så hårdt som efter gældende lov. Tabel 4 viser dette.

Tabel 4.

Anskaffelsesår 1972.

Anskaffelssum	50.000	100.000
-------------------------	--------	---------

Reguleret afståelsesvederlag ved salg i 1975	150.000	300.000
--	---------	---------

Særlig indkomstskat:

Ifølge ændringsforslag af 7. maj 1975	21.750	76.500
---	--------	--------

Ifølge gældende regler	33.400	82.800
----------------------------------	--------	--------

Ifølge F. 65, radikalt	32.100	92.850
----------------------------------	--------	--------

Anskaffelsesåret 1972 er tiden før EF-afstemningen, og 1975 er det første år, hvor handelen kan foretages uden at falde ind under den almindelige indkomstbeskatning.

Tabel 5.

Anskaffelsesår 1972.

Anskaffelssum (ejendomsværdi)			
---	--	--	--

Reguleret afståelsesvederlag, 1975			
--	--	--	--

Særlig indkomstskat:

Ifølge ændringsforslag af 7. maj 1975			
---	--	--	--

Ifølge gældende regler			
----------------------------------	--	--	--

Ifølge F 65			
-----------------------	--	--	--

Almindelig indkomstskat ville i de to anførte tilfælde blive ca. 35.000 kr. og ca. 100.000 kr.

Det føles ikke rimeligt, at den arbejdsfri indkomst, der i disse tilfælde er tale om, skal slippe lempeligere, end hvis de samme penge var tjent ved arbejde.

De sidst gennemførte ændringer har dog medført, at en række store, hurtige gevinster beskattes en smule hårdere end efter gældende regler, men skærpelserne er yderst beskedne, op til godt 5 pct., og beskatningen ligger i fremtiden også for disse gevinster på et lavere niveau, end hvis beløbet var undergivet almindelig indkomstbeskatning. Forholdet fremgår af tabel 5.

	kr.	kr.	kr.
	200.000	300.000	500.000
	600.000	900.000	1.500.000
	186.000	295.500	514.500
	181.600	280.400	478.000
	214.350	335.850	578.850

Det radikale forslag ville i alle tilfælde have medført en skærpelse.

Et tredje mindretal (det konservative folkepartis medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til vedtagelse med de af mindretallet stillede og tiltrådte ændringsforslag.

Mindretallet går principielt ind for afskaffelse af lov om særlig indkomstskat. På grund af inflationen er denne særlige indkomstskat en hård og usmidig afgift, som rammer værdistigninger, der ofte er tvivlsomme og urealisable.

Da det ikke har været muligt at opnå flertal for at afskaffe denne beskatningsform, som også rammer produktion og beskæftigelse, har mindretallet stillet en række ændringsforslag for at lempe gældende bestemmelser mest muligt.

Mindretallet understreger, at fortjeneste ved egentlige spekulationshandler fortsat beskattes som almindelig indkomst.

Et fjerde mindretal (socialistisk folkepartis medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til forkastelse ved 3. behandling.

Mindretallet kan tiltræde de forbedringer, som skal lette jordfordeling, men kan ikke medvirke til lovens og ændringsforslagenes hovedsigte, som er at fritage notorisk samfundsskabte værdier fra beskatning, ikke blot vedrørende mindre salg, som har almen betydning for landbrugets generationsskifte, men også for så vidt angår større eksklusive gevinster.

Mindretallet må udtale sin beklagelse af, at der nu føjes et nyt indviklet lag til den række af lovgivninger, som har gjort kapitalvindingsskatten til den mest uvejsomme og uoverskuelige jungle for såvel borgerne som skattemyndighederne. Den særlige indkomstskat giver trods den intensive lovgivning kun et beskedent provenu, idet den hovedsagelig hviler på beskatning af produktionsejendomme, medens stigningerne på private ejendomme helt friholdes fra beskatning.

Mindretallet ville foretrække en total afskaffelse af denne beskatning til fordel for en omsætningsafgift, beregnet med moderate procenter af salgsummerne ved alle

Note: Samtlige tabeller i den radikale mindretalsudtalelse er udregnet af ministeriet.

ejendomssalg, hvilke procenter kunne gædderes, således at ejertidens længde var bestemmende for beskatningens højde.

Mindretallet vil ud fra disse synspunkter stemme imod lovforslaget og de stillede ændringsforslag.

Et femte mindretal (kristeligt folkepartis medlem af udvalget) er fortsat af den opfattelse, at beskatning af de inflationsgevinster, der fremkommer ved salg af erhvervs-ejendomme, virker hæmmende på den almindelige ejendomsomsætning og dermed på den erhvervsmæssige udvikling, hvilket indebærer nedsat produktion og beskæftigelse.

Da loven om særlig indkomstskat bærer præg af en forældet indstilling til de private kapitaldannelsers betydning for samfundøkonomien, havde mindretallet gerne set en gennemgribende revision af nævnte lov, så der var blevet en virkelig beskatning af de samfundsskabte kapitaldannelser i stedet for den nuværende beskatning af den inflation, som i sig selv er en belastning for erhvervslivet.

Men under indtryk af den krise, som især omsætningen af landbrugsejendomme i øjeblikket befinder sig i, skal mindretallet dog indstille lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet stillede og tiltrådte ændringsforslag.

Et sjette mindretal (Danmarks kommunistiske partis medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Danmarks kommunistiske parti tager på det skarpeste afstand fra samtlige ændringsforslag, da de alle sigter mod at afskaffe beskatning på arbejdsfrie kapitalgevinster. Vi erkender, at den nuværende særlige indkomstskat — som kun forfalder ved ejerskifte, og som derfor bliver en skat på en snes års arbejdsfrie kapitalgevinster på jord og faste ejendomme — skaber urimelige likviditetsmæssige problemer for landbrugets generationsskifte. Årsagen til denne problematik skal findes i de enorme værdistigninger på jord og faste ejendomme, som har fundet sted i efterkrigsårene. I erkendelse heraf fremsatte Danmarks kommunistiske parti lovforslag nr. 121 om tinglysning af kapitalværdistigninger på jord og faste ejendomme som en offentlig prioritet, hvis

gennemførelse totalt vil overflødiggøre loven om særlig indkomstskat m.v.

Når vi ikke har stillet konkrete ændringsforslag til løsning af det særlige likviditetsproblem og det nye problem med beregnet lejeværdi af landbrugets stuehuse, som vi nævnte i betænkningen til lovforslag nr. 9 (forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Lejeværdiregler m.v.)), skyldes det, at vore ændringsforslag var mere vidtgående, end loven om særlig indkomstskat kan bære. Selve beregningsmåden for opgørelsen af det beløb, der skal svares særlig indkomstskat af, er præget af så mange politiske kompromiser, at selve kapitalvindingsskatten ikke længere spiller nogen rolle. Hvis jorden eller ejendommen sælges til en lav udbetaling og der udstedes lavt forrentede pantebreve for restbeløbet med en lang løbetid, vil kurstabet blive så stort, at der ovenhovedet intet beregningsgrundlag bliver til procenttillæg, fradrag og forhøjelse af fortjenesten. Da hele grundlaget for den særlige indkomstskat således er undergravet af kurstab, vil det være ligegyldigt med de faktiske talstørrelser for beregningen af kapitalvindingsskatten.

Et syvende mindretal (centrum-demokraternes medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet stillede og tiltrådte ændringsforslag.

Ændringsforslag.

Til § 1.

Af et mindretal (Glistrup (FP), Kjærulff-Schmidt (FP), Stetter (KF), Arne Bjerregaard (KrF) og Jes Schmidt (CD)):

1) Før nr. 1 indsættes som nyt nummer:

„01. I § 2, nr. 13, 1. pkt., indsættes efter „Fortjeneste“ ordene: „eller tab“.“

Af et mindretal (Glistrup (FP), Kjærulff-Schmidt (FP), Stetter (KF) og Jes Schmidt (CD)):

2) Nr. 1, nr. 2 og nr. 3 udgår.

Af mindretallet under nr. 1:

3) Efter nr. 3 indsættes som nyt nummer: „02. § 2 A, stk. 1, 2. pkt., udgår.“

Af mindretallet under nr. 2:

4) Efter nr. 3 indsættes som nyt nummer:
 „03. I § 2 A, stk. 1, nr. 1, ændres „1.400“ til:
 „20.000“.“

Af mindretallet under nr. 1:

5) Nr. 4 affattes således:
 „4. § 2 B, stk. 1, affattes således:

„Efter begæring af den skattepligtige medregnes fortjeneste af den i § 2, nr. 13, omhandlede art, der er indvundet ved modtagelsen af en erstatnings- eller forsikringssum i anledning af en indtruffen skade, ikke ved opgørelsen af særlig indkomst, hvis den skattepligtige foretager genopførelse for et beløb, der svarer til erstatnings- eller forsikringssummen.““

6) Efter nr. 4 indsættes som nyt nummer:
 „04. § 2 B, stk. 5, udgår.“

7) Efter nr. 4 indsættes som nyt nummer:
 „05. I § 3, stk. 1, indsættes som nyt nr. 2:
 „2. 30 pct. af årets nettofortjeneste af de i § 2, nr. 1-5, omhandlede arter.““
 Nr. 2-6 bliver herefter nr. 3-7.

8) Efter nr. 4 indsættes som nyt nummer:
 „06. I § 7, stk. 1, indsættes: „Ved opgørelsen af den skattepligtige fortjeneste forhøjes anskaffelsesudgiften med et varierende tillæg på 9 pct. for hvert år, hvori den skattepligtige har ejet de pågældende aktier, dog ikke for året 1961 og tidligere år. For anskaffelsesåret beregnes nævnte tillæg til anskaffelsesprisen. For de efterfølgende kalenderår medregnes tillæg for tidligere år i beregningsgrundlaget. Det varierende tillæg gives dog ikke for det kalenderår, hvori aktierne afstås, medmindre afståelsen sker i samme kalenderår som erhvervelsen. De oprindelige udgifter til anskaffelse forhøjes endvidere med et fast tillæg på 30 pct.““

Af et mindretal (Bernhard Baunsgaard (RV)):

9) Nr. 5 affattes således:
 „5. I § 7 A, stk. 1, ændres „stk. 2-5“ til:
 „stk. 2-6 og stk. 11“ og „stk. 6“ til: „stk. 7“.“

Af mindretallet under nr. 1:

10) Efter nr. 5 indsættes som nyt nummer:

„07. I § 7 A, stk. 2, 1. pkt., tilføjes: „medens kurstab henføres til det år, hvori vedkommende låneaftale er indgået“.“

Af mindretallet under nr. 2:

11) Efter nr. 5 indsættes som nyt nummer:

„08. I § 7 A ændres „1966“ til: „1974“ (10 steder) og „13. almindelige vurdering“ til: „15. almindelige vurdering“ (3 steder).“

Af et mindretal (Arne Bjerregaard (KrF)):

12) Efter nr. 5 indsættes som nyt nummer:

„09. I § 7 A ændres „1966“ til: „1970“ (10 steder) og „13. almindelige vurdering“ til: „14. almindelige vurdering“ (3 steder).“

Af mindretallet under nr. 1:

13) Nr. 6 affattes således:

„6. § 7 A, stk. 2, 4. og 5. pkt., ophæves, og i stedet indsættes: „Anskaffelsesudgiften forhøjes med et varierende tillæg på 9 pct. for hvert år, hvori den skattepligtige har ejet ejendommen. For anskaffelsesåret eller fuldførelsesåret beregnes tillægget af anskaffelsesudgifterne. For de efterfølgende kalenderår medregnes tillæg for tidligere år i beregningsgrundlaget. Det varierende tillæg gives dog ikke for det kalenderår, hvori ejendommen afstås, medmindre afståelsen sker i samme kalenderår som erhvervelsen eller fuldførelsen. De oprindelige udgifter til anskaffelse og forbedring forhøjes endvidere med et fast tillæg på 30 pct.““

Af mindretallet under nr. 9:

14) Nr. 6 affattes således:

„6. § 7 A, stk. 2, 4. pkt., affattes således:

„Udgifterne til anskaffelser og forbedringer forhøjes med et tillæg, der svarer til udviklingen i reguleringspristallet, hvor januar 1965 = 100. Stigningen i reguleringspristallet beregnes fra januar kvartal i det kalenderår, hvori ejendommen erhverves, og til det for januar kvartal i salgsåret beregnede reguleringspristal.““

Af *ministeren for skatter og afgifter*, tiltrådt af et flertal (Camre (S), Ove Hansen (S), Hjortnæs (S), Kampmann (S), Karl Nielsen (S), Christophersen (V), Enggaard (V), Jens Foged (V) og Anders Andersen (V)):

15) Nr. 6 affattes således:

„6. § 7 A, stk. 2, affattes således:

„Stk. 2. Er hele den afståede ejendom erhvervet den 1. januar 1966 eller senere, opgøres den skattepligtiges anskaffelsesudgifter for hvert kalenderår for sig, således at udgifter til areal og bygninger henføres til det år, hvor erhvervelsen har fundet sted, og forbedringsudgifter til det år, hvor forbedringen er fuldført. De i et kalenderår fuldførte forbedringer tages kun i betragtning, såfremt udgifterne hertil har oversteget 1.000 kr. Som anskaffelsesudgift for areal betragtes alene den del, der ikke er berigtiget ved overtagelse af den på det erhvervede areal hvilende afgiftspligtige grundstigning. Den regulerede anskaffelsessum opgøres ved, at udgifterne til anskaffelser og forbedringer forhøjes dels med et fast tillæg på 30 pct., dels med et varierende tillæg, der indrømmes for anskaffelses- eller fuldførelsesåret og for hvert af de efterfølgende kalenderår, hvori den skattepligtige har ejet ejendommen. Det varierende tillæg gives dog ikke for det kalenderår, hvori ejendommen afstås, medmindre afståelsen sker i samme kalenderår som erhvervelsen eller fuldførelsen. Det varierende tillæg udgør:

- a) For anskaffelses- eller fuldførelsesåret og de to efterfølgende år: 8 pct. årlig,
- b) for de tre herefter følgende kalenderår: 9 pct. årlig,
- c) for følgende år: 10 pct. årlig.“

Af *mindretallet under nr. 9*:

16) Efter nr. 6 indsættes som nyt nummer:

„010. § 7 A, stk. 2, 5. pkt., udgår.“

17) Nr. 7 affattes således:

„7. § 7 A, stk. 3, 2. pkt., affattes således:

„Pristalstillæg indrømmes dog ikke for kalenderår forud for 1965.“

Af *ministeren for skatter og afgifter*, tiltrådt af et flertal (udvalget med undtagelse af Ømann (SF) og Knud Jespersen (DKP)):

18) Nr. 7 affattes således:

„7. I § 7 A, stk. 3, 2. pkt., udgår „på 6 pct. årlig“.“

Af *mindretallet under nr. 1*:

19) Nr. 8 affattes således:

„3. § 7 A, stk. 4, litra b, 1. pkt., affattes således:

„Det beløb, der er opgjort efter bestemmelserne i litra a, forhøjes dels med et varierende tillæg på 9 pct. for kalenderåret 1966 og 9 pct. for hvert efterfølgende kalenderår, hvori den skattepligtige har ejet den afståede ejendom, jfr. stk. 2, 6. pkt., dels med et fast tillæg på 30 pct.“

Af *mindretallet under nr. 9*:

20) Nr. 8 affattes således:

„3. § 7 A, stk. 4, litra b, affattes således:

„Det beløb, der er opgjort efter bestemmelserne i litra a, forhøjes med et tillæg svarende til udviklingen i reguleringspristallet, hvor januar 1965 = 100.“

Af *ministeren for skatter og afgifter*, tiltrådt af flertallet under nr. 15:

21) Nr. 8 affattes således:

„3. § 7 A, stk. 4, litra b, 1. pkt., affattes således:

„Det beløb, der er opgjort efter bestemmelserne i litra a, forhøjes dels med et fast tillæg på 30 pct., dels med et varierende tillæg på 8 pct. for hvert af kalenderårene 1966-68, 9 pct. for hvert af kalenderårene 1969-71 og med 10 pct. for hvert efterfølgende kalenderår, hvori den skattepligtige har ejet den afståede ejendom.“

Af *mindretallet under nr. 1*:

22) Den under nr. 9 foreslåede § 7 A, stk. 6, affattes således:

„Stk. 6. For ejendomme, der er eksproprieret, svares ikke kapitalvindingsskat. Det samme gælder ved salg til erhververe, der efter formålet med erhvervelsen opfyl-

der betingelserne for at foretage ekspropriation.“

Af *mindretallet under nr. 9:*

23) I den under nr. 9 foreslåede § 7 A, stk. 6, indsættes som nyt 3. pkt.:

„De 30.000 kr. reguleres efter udviklingen i det i § 7 A, stk. 2, nævnte pristal med udgangspunkt i januar 1974.“

3. pkt. bliver herefter 4. pkt.

24) Nr. 10 affattes således:

„10. § 7 A, stk. 6, der bliver stk. 7, affattes således:

„Stk. 7. Fortjenester, der er erhvervet eller konstateret ved afståelse af fast ejendom, opgøres for hvert indkomstår for sig. I de opgjorte fortjenester fradrages 125.000 kr. Det nævnte fradrag på 125.000 kr. kan dog kun opnås, såfremt ejendommen har været i sælgerens besiddelse i 7 år eller derudover. Har sælgeren besiddet ejendommen i 4 år eller derunder, gives 30.000 kr. i fradrag, i 5. år gives 60.000 kr. og i 6. besiddelsesår 90.000 kr. Disse fradragsbeløb reguleres efter udviklingen i det i § 7 A, stk. 2, nævnte pristal med udgangspunkt i januar 1974. Fradragsbeløbet kan aldrig overstige den samlede fortjeneste. Den skattepligtige kan dog i løbet af tre på hinanden følgende indkomstår højst opnå et samlet fradrag på 125.000 kr. efter reglen i 2. pkt. Det samme gælder reglen i 3. pkt.““

Af Af *ministeren for skatter og afgifter*, tiltrådt af *flertallet under nr. 15:*

25) Nr. 10 affattes således:

„10. § 7 A, stk. 6, der bliver stk. 7, affattes således:

„Stk. 7. Fortjenester, der er erhvervet eller konstateret ved afståelser af fast ejendom, opgøres for hvert indkomstår for sig. I de for indkomståret opgjorte samlede fortjenester fradrages 40.000 kr. Såfremt der i den samlede fortjeneste indgår fortjeneste, der er opgjort efter stk. 4, litra a-c, fradrages yderligere 60.000 kr. Fradragsene efter 2. og 3. pkt. kan ikke overstige indkomstårets samlede fortjenester på fast ejendom. Fradraget efter 3. pkt. gives kun i fortjeneste opgjort efter stk. 4, litra a-c, og kan ikke

overstige indkomstårets samlede fortjenester af denne art. Den skattepligtige kan dog i løbet af 4 på hinanden følgende indkomstår højst opnå et samlet fradrag efter 2. pkt. på 40.000 kr. eller et samlet fradrag på 100.000 kr., såfremt reglen i 3. pkt. finder anvendelse.““

Af *mindretallet under nr. 1:*

26) I den under nr. 11 foreslåede § 7 A, stk. 9, 1. pkt., udgår ordene „samt ved jordombytning som led i en ekspropriation efter lov nr. 186 af 4. juni 1964, efter lov om offentlige veje, efter byplanlovens § 18, efter byggelovens § 59, stk. 3, eller efter den københavnske byggelovs § 42, stk. 3,“.

Af *mindretallet under nr. 12:*

27) Den under nr. 11 foreslåede § 7 A, stk. 9, affattes således:

„Stk. 9. Mageskifte mellem ubebyggede arealer, der kun har landbrugsmæssig værdi, kan foretages uden beregning af særlig indkomst i det omfang, det afgivne areal værdimæssigt modsvares af det modtagne. Arealer, der afgives mod betaling, beskattes normalt. Ministeren for skatter og afgifter fastsætter regler for opgørelsen af fortjenesten. Ved senere afståelse af et tilbyttet areal, der efter værdiforholdene på tidspunktet for jordbyttet blev modsvaret af afgivet areal, opgøres anskaffelsessummen for det tilbyttede areal, som om det var erhvervet på samme tidspunkt og for samme beløb som det i sin tid afgivne areal. Forbedringsudgifter, der inden jordombygningen er afholdt vedrørende det i sin tid afgivne areal, tages herved i betragtning i det i stk. 2-5 og 11 angivne omfang.“

Af *ministeren for skatter og afgifter*, tiltrådt af *flertallet under nr. 15:*

28) Nr. 11 affattes således:

„11. I § 7 A indsættes efter stk. 7, der bliver stk. 8, som nyt stykke:

„Stk. 9. Ved jordombytning som led i en jordfordelings sag efter lov om jordfordeling mellem landejendomme samt ved jordombytning som led i en ekspropriation efter lov nr. 186 af 4. juni 1964, efter lov om offentlige veje, efter byplanlovens § 18,

efter byggelovens § 59, stk. 3, eller efter den københavnske byggelovs § 42, stk. 3, kan den skattepligtige forlange, at der ved opgørelsen af fortjenesten ses bort fra den afståelse af ubebygget areal, der efter værdiforholdene på tidspunktet for jordombytningen modsvares af modtaget ubebygget areal. Ministeren for skatter og afgifter fastsætter regler for opgørelsen af fortjenesten. Ved senere afståelse af et tilbyttet areal, der efter værdiforholdene på tidspunktet for jordbyttet blev modsvaret af afgivet areal, opgøres anskaffelsessummen for det tilbyttede areal, som om det var erhvervet på samme tidspunkt og for samme beløb som det i sin tid afgivne areal. Forbedringsudgifter, der inden jordombygningen er afholdt vedrørende det i sin tid afgivne areal, tages herved i betragtning i det i stk. 2-5 og 11 angivne omfang.““

Af mindretallet under nr. 12:

29) Nr. 12 udgår.

Af mindretallet under nr. 2:

30) Nr. 12 affattes således:

„12. § 7 A, stk. 8, som bliver stk. 10, affattes således:

„Stk. 10. Mageskifte af ubebyggede arealer udløser alene kapitalvindingsskat, hvis det begæres af skatteyderen.““

Af mindretallet under nr. 9:

31) I den under nr. 12 foreslåede § 7 A, stk. 10, 2. pkt., ændres „500 kr.“ til: „5.000 kr.“, og derefter indsættes som nyt 3. pkt.: „De 5.000 kr. reguleres efter udviklingen i det i § 7 A, stk. 2, nævnte pristal med udgangspunkt i januar 1974.“

Af ministeren for skatter og afgifter, tiltrådt af flertallet under nr. 15:

32) I den under nr. 12 foreslåede § 7 A, stk. 10, 2. pkt., ændres „500 kr.“ til: „5.000 kr.“

Af mindretallet under nr. 1:

33) I den under nr. 13 foreslåede § 7 A, stk. 11, 5. pkt., ændres „8“ til: „9“ (2 steder) og „20“ til: „30“.

Af mindretallet under nr. 9:

34) Nr. 13 affattes således:

„13. I § 7 A indsættes som stk. 11:

„Stk. 11. For ejendomme, der har fået afløst jordrentepligt, kan den regulerede anskaffelsessum opgøres med udgangspunkt i afløsningssummen for jordrente med et tillæg for bygningsværdien. Ministeren for skatter og afgifter fastsætter regler for beregning af dette tillæg. Endvidere medregnes udgifter til forbedringer, der er udført efter afløsningen. De i et kalenderår fuldførte forbedringer tages kun i betragtning, såfremt udgifterne hertil har oversteget 1.000 kr. Afløsningssummen med tillæg for bygningsværdien forhøjes efter reglerne i § 7 A, stk. 2, med udgangspunkt i januar det år, hvori afløsningen fandt sted. Tillæg gives ikke for kalenderår forud for 1965.““

Af ministeren for skatter og afgifter, tiltrådt af flertallet under nr. 15:

35) Nr. 13 affattes således:

„13. I § 7 A indsættes som stk. 11:

„Stk. 11. For ejendomme, der har fået afløst jordrentepligt, kan den regulerede anskaffelsessum opgøres med udgangspunkt i afløsningssummen for jordrente med et tillæg for bygningsværdien. Ministeren for skatter og afgifter fastsætter regler for beregning af dette tillæg. Endvidere medregnes udgifter til forbedringer, der er udført efter afløsningen. De i et kalenderår fuldførte forbedringer tages kun i betragtning, såfremt udgifterne hertil har oversteget 1.000 kr. Afløsningssummen med tillæg for bygningsværdien forhøjes dels med et fast tillæg på 30 pct., dels med et varierende tillæg, jfr. reglerne i stk. 2, 4. og 5. pkt. Udgifter til forbedringer forhøjes på tilsvarende måde, dog kun fra og med året for forbedringens fuldførelse. Det varierende tillæg gives dog ikke for kalenderår forud for 1966, ligesom dette tillæg ikke gives for det kalenderår, hvori ejendommen afstås, medmindre afståelsen sker i samme kalenderår som afløsningen eller forbedringens fuldførelse.““

Af mindretallet under nr. 1:

36) Efter nr. 15 indsættes som nyt nummer:

Bet. o. lovf. vedr. særlig indkomstskat m. v.

„**011.** I § 9, stk. 1, ændres ordene „For personer, der er undergivet fuld indkomstskattepligt til staten, beregnes skatten“ til: „Skatten beregnes“.“

37) Efter nr. 15 indsættes som nyt nummer:

„**012.** I § 9, stk. 1, ændres „6.000 kr.“ til: „9.000 kr.““

Af et *mindretal* (Glistrup (FP), Kjærulff-Schmidt (FP), Bernhard Baunsgaard (RV), Stetter (KF), Arne Bjerregaard (KrF) og Jes Schmidt (CD)):

38) Efter nr. 15 indsættes som nyt nummer:

„**013.** I § 9 indsættes som nyt stykke:

„Stk. 5. Reglerne i stk. 4 finder tilsvarende anvendelse på underskud i den skattepligtige almindelige indkomst, der opstår ved overførsel i medfør af ligningslovens § 15 af underskud for tidligere indkomstår.““

39) Nr. 16 affattes således:

„**16.** § 18 B affattes således:

„§ 18 B. Det er uden betydning for dødsboets ret til fradrag i den opgjorte fortjeneste på fast ejendom efter § 7 A, stk. 7, at afdøde eller dennes ægtefælle i et af de foregående 4 indkomstår har benyttet sig af adgangen til efter de tidligere gældende regler at vælge at fradrage 40.000 kr. efter § 7 A, stk. 6, jfr. lovbekendtgørelse nr. 437 af 14. august 1969, eller 60.000 kr. eller 75.000 kr. efter § 2, stk. 4 eller 5, i lovbekendtgørelse nr. 450 af 30. september 1971.““

Af *ministeren for skatter og afgifter*, tiltrådt af *flertallet under nr. 15*:

40) I den under nr. 16 foreslåede affattelse af § 18 B ændres „§ 7 A, stk. 7, 3. pkt.“ til: „§ 7 A, stk. 7, 6. pkt.“

Af *mindretallet under nr. 9*:

41) Nr. 17 affattes således:

„**17.** I § 18 C, stk. 2, 1. pkt., ændres „stk. 2-5“ til: „stk. 2-6 eller stk. 11““

Af *mindretallet under nr. 1*:

42) Nr. 18 udgår.

Af *mindretallet under nr. 9*:

43) Efter nr. 18 indsættes som nyt nummer:

„**014.** I § 19, stk. 10, indsættes som 2. pkt.:

„Ministeren for skatter og afgifter fastsætter endvidere de nærmere regler om afrunding af det varierende tillæg i § 7 A.““

Til § 3.

44) Stk. 2, 1. og 2. pkt., affattes således: „Stk. 2. § 1, nr. 10, 12 og 13, gælder, når afståelsen er sket den 1. januar 1975 eller senere. Hvis den skattepligtige i kalenderårene 1973 og 1974 har afstået fast ejendom ved ekspropriation, jfr. § 7 A, stk. 6, som affattet ved § 1, nr. 10, eller har deltaget i jordombytning, jfr. § 7 A, stk. 9, som affattet ved § 1, nr. 12, gælder reglen i § 7 A, stk. 6, og § 7 A, stk. 9. Skattemyndigheden skal gøre opmærksom på de nye regler og foretage nyberegning af skatten uden opfordring.“

Af *ministeren for skatter og afgifter*, tiltrådt af *flertallet under nr. 15*:

45) Stk. 1, 1. pkt., affattes således:

„§ 1, nr. 1, 2 og 6-8, gælder, når afståelsen er sket den 28. februar 1975 eller senere, jfr. dog stk. 2 og 4.“

46) Efter stk. 1 indsættes som nyt stykke:

„Stk. 2. Såfremt en skattepligtig i indkomståret 1974 eller i indkomståret 1975, for så vidt angår tiden forud for den 28. februar 1975, ved afståelse af fast ejendom har opnået en fortjeneste, der er skattepligtig efter nærværende lov, finder de i § 1, nr. 1, 2, 3 og 5, bortset fra henvisningen til nr. 11, samt 6-8 og 10 og 16, omhandlede regler anvendelse ved opgørelsen af den særlige indkomstskat, såfremt disse regler fører til en lavere særlig indkomstskat end de hidtil gældende regler. Den skattepligtige kan dog forlange, at den særlige indkomst opgøres efter de hidtil gældende regler. Ministeren for skatter og afgifter fastsætter de

nærmere regler for gennemførelsen af disse bestemmelser.“

Stk. 2-6 bliver herefter stk. 3-7.

47) I *stk. 2*, som bliver *stk. 3*, affattes 1. og 2. pkt. således: „§ 1, nr. 9, 11 og 12, gælder, når afståelsen er sket den 1. januar 1975 eller senere. Hvis den skattepligtige i indkomstårene 1973 og 1974 har afstået fast ejendom ved ekspropriation, jfr. § 7 A, stk. 6, som affattet ved § 1, nr. 9, eller har deltaget i jordombytning, jfr. § 7 A, stk. 9, som affattet ved § 1, nr. 11, kan han forlange henholdsvis reglen i § 7 A, stk. 6, og i § 7 A, stk. 9, anvendt på opgørelsen af fortjenesten.“

48) I *stk. 3*, der bliver *stk. 4*, affattes *sidste punktum* således:

„For så vidt angår afståelser, der er sket i indkomståret 1973, fastsættes det varierende tillæg til 6 pct. p.a., jfr. § 7 A, stk. 2, som affattet ved lovbekendtgørelse nr. 435 af 18. juli 1973.“

49) *Stk. 4, 2. og 3. pkt.*, udgår.

50) I *stk. 6*, som bliver *stk. 7*, tilføjes som nyt punktum: „Herved henvises dog til reglerne i *stk. 2, 2. pkt.*“

Bemærkninger.

Til nr. 1.

I § 2, nr. 1-8, der handler om andet end fast ejendom, fastholdes princippet om, at når fortjeneste skal kapitalvindingsbeskattes, skal tab også kunne fradrages. Det er derfor inkonsekvent, at noget lignende hidtil ikke har været tilfældet ved fast ejendom. Det har alene kunnet forsvares med, at der så at sige ikke forekom tab på fast ejendom, men med den dårlige økonomiske politik, folketinget fører, kan denne undskyldning for lovhullet ikke mere påberåbes, for så vidt angår fremtiden. Det foreslås derfor at bringe § 2, nr. 13, i overensstemmelse med § 2, nr. 1-8.

Til nr. 2.

En forhøjelse af beskatningsprocenten fra 65 til 75 pct. er uacceptabel. Så høj en skatte-

sats fører til alskens ulemper. Her er forhøjelsen særlig alvorlig, så sandt som det foreliggende forslag navnlig vil ramme ejere af de ejendomme, der havde en lav vurdering i 1965, typisk fordi der er tale om slægtsgårde o.lign., som ikke har været i fri handel. At ramme generationsskifte ved sådanne ejendomme med en skattesats på 65 pct. er allerede særdeles betænkeligt, men det findes helt uforståeligt, at nogen vil gå ind for at forhøje denne beskatningsprocent således, at skatten bliver $\frac{3}{4}$ af den kapitalvindingskattepligtige fortjeneste. Det vil sige, at for hver gang myndighederne f.eks. i en overdragelse fra far til søn finder på at forhøje overdragelsessummen med 1.000 kr., skal der betales yderligere 750 kr. i kapitalvindingskat og meget muligt 150 kr. i gaveafgift. Disse beløb skal udredes i kontante penge, hvorved man vil umuliggøre eller i al fald urimeligt forsinke generationsskiftet.

Til nr. 3.

Efter de stedfundne forskydninger i vurderingsgrundlaget, hvorefter jord ofte er blevet opvurderet i forhold til bygninger, er ændringen nødvendig for at holde mange almindelige parcel- og sommerhuse uden for kapitalvindingskatten.

Til nr. 4.

Sagligt er det umuligt at forsvare, at parcelhusreglen kun gælder for ejendomme med mindre end 1.400 m² grundtilliggende. Særligt uden for hovedstadsområdet træffer man mange almindelige familieejendomme, hvor jordarealet er større end 1.400 m². Forslagsstillerne mener, at det var rigtigt helt at ophæve arealgrænsen, men har altså i denne omgang indskrænket sig til i lovtæksten at indføre de intentioner, der ligger bag ved gældende lovs regel om fritagelse for kapitalvindingskat på parcelhusejendomme af den karakter, som bebos af større vælgergrupper. Grænsen 20.000 m² er valgt for at skabe sammenhæng med § 4, stk. 4, i lovbekendtgørelsen nr. 458 af 2. august 1973 om landbrugsejendomme om, hvor stor „havelodden“ kan være til stuehuset, når en landbrugsejendom opløses ved udstykning og hovedejendommen i stedet bliver et parcelhus.

Til nr. 5 og 6.

Det er ikke samfundsforsvarligt at begrænse en genopførelsesregel til samme ejendom som den skaderamte. I praksis forekommer mange tilfælde, hvor det af bygningsmæssige, driftsmæssige eller andre årsager er mere hensigtsmæssigt at foretage genopførelsen andetsteds. Skattelovgivningen bør ikke motivere til foretagelse af dispositioner, som er mindre fornuftige ud fra en driftsøkonomisk betragtning. Når kravet om samme ejendom som genopførelses ejendom udgår, kan man samtidig spare den vidtløftige, tilfældigt virkende dispensationsregel i lovens § 2 B, stk. 5.

Til nr. 7.

Byerhvervsdrivendes salg af deres forretninger (good-will, afståelse m.v.) bør ikke beskattes med mere end 35 pct. Disse afståelser er nemlig ofte grundlaget for selvpenionering eller for, at unge driftige mennesker kan gå i kast med større virksomheder. Byerhvervsvirksomheder, der er organiseret som aktieselskaber, har tilsvarende problemer, der søges løst ved ændringsforslag nr. 8.

Til nr. 8.

Nøjagtig den samme hensyntagen til, at der ikke skal svares kapitalvindingsskat af pengeforringelsen, gælder på aktieområdet som vedrørende fast ejendom. Det er derfor naturligt at have tilsvarende procentreguleringsregler vedrørende anskaffelsessummen. Dette er også ønskværdigt for at ligestille de erhvervsdrivende, der driver deres virksomhed i aktieselskabsform, med dem, der driver virksomheden i form af et personligt firma. Derimod har forslagsstillerne ikke til aktieområdet villet overføre det faste fradrag (de 65.000 kr.) under hensyntagen til, at beskatningsprocenten „kun“ er 50 på aktieområdet mod 65 (75) på skattepligtige kapitalgevinster på fast ejendom, hvorhos det i mangfoldige tilfælde vil være lettere at dele salget af en aktiepost over flere år, end tilfældet er for fast ejendoms vedkommende, således at det almindelige bundfradrag bliver en større hjælp på aktieområdet.

Til nr. 9.

Ændringen er en konsekvensændring.

Til nr. 10.

Mens spekulanter og ejendomshandlere, der beskattes efter statsskattelovens § 5, ved deres avanceopgørelser kan fradrage kurstab ved prioritering, har østre landsret den 2. februar 1968 antaget, at som kapitalvindingsskattelovens § 7 A er formuleret, kan kurstab ikke fradrages ved kapitalvindingsskatteopgørelser. Med de lave obligationskurser, vi har haft i en årrække, betyder dette hyppigst, at der skal betales betydelige kapitalvindingsskattebeløb af fiktive avancer, hvorhos kapitalstærke sælgere begunstiges på bekostning af dem, der har været nødt til at prioritere. Selvfølgelig bør kurstab kunne bringes til fradrag, når den såkaldte „kapitalvinding“ skal opgøres.

Til nr. 11.

Den 13. almindelig vurdering i 1965 fandt sted på et tidspunkt, hvor prisstigningsbølgen var vidt fremskreden nogle steder i landet og knap kommet i gang andetsteds, ligesom vurderingsprincipperne var vidt forskellige ud over landet afhængig af forskellig bedømmelse af holdbarheden i ejendomsprisudviklingen. 1965-vurderingen er derfor uegnet som kapitalvindingsskattens grundlag og foreslås afløst af 15. almindelige vurdering pr. 1. april 1973.

Til nr. 12.

13. alm. vurdering er et særdeles uheldigt beregningsgrundlag for beskatningen, idet denne var særdeles lav i visse dele af landet. Kristeligt folkeparti ønsker derfor, at beskatningsgrundlaget skal være 14. alm. vurdering, idet denne udviser større ensartethed end 13. alm. vurdering.

Til nr. 13, 19 og 33.

Forslagene er udformet overensstemmende med det af den tidligere regering den 24. januar 1975 fremsatte lovforslag, der er identisk med lovforslag af 15. marts og 1. oktober 1974. Disse indgik som en central del af partiet venstres valgkampagne forud for folketingsvalget den 9. januar 1975. De meget betragtelige forringelser heri, som den socialdemokratiske minister for skatter og afgifter ønsker gennemført, vil medføre, at et utal af almindelige handler om landboejendomme vil blive påført væsentligt

højere kapitalvindingskat, end hvad de pågældende kunne påregne, hvis venstres forslag gennemføres. Det er derfor en retfærdighedshandling over for de pågældende at sørge for, at venstres forslag kommer frem til afstemning.

Til nr. 14.

Med dette ændringsforslag opgiver man det hidtidige system med et årligt tillæg på 6 pct. af anskaffelsessummen.

Beregningen skal for fremtiden ske i overensstemmelse med udviklingen i reguleringspristallet, idet januar 1965 sættes lig med 100. Stigningen beregnes fra januar kvartal i det kalenderår, hvori ejendommen erhverves, og til det beregnede kvartalspristal for januar kvartal i afståelsesåret. I modsætning til gældende regler medregnes således i alle tilfælde både anskaffelses- og afståelsesår.

Til nr. 15, 18, 21, 25, 28 og 35.

Efter ændringsforslagene nr. 15, 18, 21, 25 og 35 ændres en række af lovforslagets bestemmelser om opgørelsen af fortjeneste ved afståelse af fast ejendom.

Det faste tillæg til anskaffelsessummen, som i lovforslaget er foreslået fastsat til 20 pct., skal ifølge ændringsforslaget udgøre 30 pct. ligesom efter den gældende lov.

Det varierende tillæg til anskaffelsessummen er i lovforslaget fastsat til 8 pct. for hvert år, hvori den skattepligtige har ejet ejendommen. Efter ændringsforslagene skal det varierende tillæg udgøre:

- 8 pct. for hvert af de første 3 år,
- 9 pct. for hvert af de næste 3 år og
- 10 pct. for hvert af de følgende år.

Det varierende tillæg til forbedringsudgifter skal ifølge ændringsforslaget udgøre 8 pct. årlig i en 3-års periode begyndende med det år, hvori forbedringen er fuldført, 9 pct. årlig i de efterfølgende 3 år og 10 pct. årlig i senere år.

Ligesom efter de gældende regler skal der ikke gives varierende tillæg for afståelsesåret, medmindre dette er sammenfaldende med erhvervsåret.

Efter lovforslaget skal fradraget i årets samlede fortjenester på fast ejendom udgøre 60.000 kr., dog i alt højst 100.000 kr. inden for en periode på 3 år. Fradraget skal dog

ikke kunne overstige den samlede fortjeneste.

Efter ændringsforslag nr. 25 skal fradraget som hovedregel udgøre 40.000 kr., og i løbet af en periode på 4 år skal skatteyderen højst kunne opnå et fradrag af denne størrelse. Har skatteyderen valgt at opgøre anskaffelsessummen eller en del af denne for en i indkomståret afstået ejendom på grundlag af ejendomsværdien ved 13. almindelige vurdering i 1965, forøges fradraget med 60.000 kr. til 100.000 kr. Det ekstra fradrag på 60.000 kr. kan ikke overstige de fortjenester, der i det pågældende indkomstår er opgjort på grundlag af ejendomsværdien ved 13. almindelige vurdering. Det samlede fradrag efter § 7 A, stk. 7, 2. og 3. pkt., kan ikke overstige årets samlede fortjenester på fast ejendom. I løbet af en periode på 4 år kan skatteyderen i alt højst fradrage 40.000 kr. efter 2. pkt. eller 100.000 kr., såfremt både 2. og 3. pkt. finder anvendelse.

Lovforslagets regler om en faktisk beskatningsprocent på 75 for fortjeneste på fast ejendom foreslås ikke ændret.

I det vedføjede bilag er virkningerne af de omtalte ændringsforslag belyst i nogle eksempler. I eksemplerne er til sammenligning anført, hvad den særlige indkomstskat vil udgøre efter de gældende regler, venstres forslag (F. 8), det radikale venstres forslag (F. 65) samt regeringens lovforslag (F. 98).

I nogle eksempler er ejendommen anskaffet før 1. januar 1966, og den særlige indkomstskat opgøres på basis af en ejendomsværdi ved 13. almindelige vurdering i 1965 på 300.000 kr. Ejendommen forudsættes solgt i 1975 for beløb, der efter fradrag af salgsomkostningerne og eventuelt kurstab på sælgerpantebrev varierer fra 600.000 kr. til 3 mill. kr.

I andre eksempler er ejendommen anskaffet for 300.000 kr. i 1972. Den sælges i 1975 for beløb, der varierer fra 600.000 kr. til 3 mill. kr.

Med de foreslåede ændringer må det antages, at provenuet af den særlige indkomstskat vil blive lidt større, end hvis beskattningen af fortjeneste på fast ejendom sker efter de gældende regler.

Det under nr. 28 stillede ændringsforslag vedrører forslaget om lempeligere beskattning i forbindelse med jordfordeling.

Efter lovforslagets § 1, nr. 11, skal der ved opgørelsen af den skattepligtige fortjeneste bortses fra afståelse af ubebygget areal i det omfang, afståelsen modsvares af modtaget ubebygget areal, når jordombytningen er led i en jordfordelingssag efter lov om jordfordeling mellem landejendomme, samt ved jordombytning som led i en ekspropriation efter lov nr. 186 af 4. juni 1964, efter lov om offentlige veje, efter byplanlovens § 18, efter byggeLovens § 59, stk. 3, eller efter den københavnske byggeLovs § 42, stk. 3. Ifølge det foreslåede 2. pkt. til § 7 A, stk. 9, skal denne fritagelse for beskatning dog kunne indrømmes, hvis de pågældende arealer er beliggende i landzone, jfr. lov om by- og landzoner.

Da miljøministeriet har oplyst, at jordfordelinger i forbindelse med ekspropriationer efter byplan- og byggeLovgivning typisk angår byzonearealer, foreslås det, at betingelsen i 2. pkt. af det foreslåede § 7 A, stk. 9, udgår af forslaget, idet bemærkes, at heller ikke administrative hensyn taler afgørende for at opretholde betingelsen.

Til nr. 16.

Ændringen er en konsekvensændring af ændringsforslag nr. 14.

Til nr. 17.

Ændringen bringer stk. 3 i overensstemmelse med de foreslåede regler i ændringsforslag nr. 14.

Til nr. 20.

Ændringen bringer reglerne for ejendomme erhvervet før 1966 i overensstemmelse med reglerne i ændringsforslag nr. 14.

Til nr. 22.

For at overholde reglen i grundlovens § 73 er det nødvendigt, at der ydes fuld erstatning til ejere af ejendomme, der bliver eksproprieret. Regeringens forslag findes uacceptabelt. Det kan nemlig medføre, at mere end 70 pct. af ekspropriationserstatningen i uheldige tilfælde kan påløbe som særlig indkomstskat. Den, der udsættes for ekspropriation, får herved mindre end 30 pct. af den i grundloven foreskrevne fulde erstatning.

Til nr. 23.

De 30.000 kr., der ansås for rimelige i 1974, pristalsreguleres med udgangspunkt i januar 1975.

Til nr. 24.

Dette tillæg på 125.000 kr. efter 1974-prisniveauet træder i stedet for det hidtidige faste 30 pct.-tillæg.

Fradragnet, der er ens uanset anskaffelses-sum og fortjeneste, har først og fremmest sin begrundelse i ønsket om at ligestille landbrugsejendommenes stuehuse med parcelhusene i byerne, der jo går helt fri for beskatning efter denne lov.

De 125.000 kr., der anses for et rimeligt udgangspunkt i 1974, hvor forslaget oprindeligt blev fremsat som et ændringsforslag til regeringsforslaget, reguleres efter pristallet og vil nu i januar 1975 antagelig udgøre godt 140.000 kr.

En forudsætning for at få dette fribeløb tillagt ved beregningen er dog, at ejendommen har været i sælgerens besiddelse i mindst 7 år. Har besiddelsestiden været kortere, nedsættes tillægget tilsvarende til 90.000, 60.000 eller 30.000 kr. alt efter besiddelsestidens længde.

Det bestemmes desuden, at det fulde fradrag først kan opnås, når ejendommen har været i sælgerens besiddelse i mindst 7 år. Fradragnet indføres gradvis, begyndende med 30.000 kr. ved en besiddelsestid på indtil fire år.

Sidste pkt. skal hindre en urimelig udnyttelse af fradragbestemmelserne.

Til nr. 26.

Når ekspropriationsbeløbet helt fritages for kapitalvindingsskat — jfr. ændringsforslag nr. 22 foran — undgås komplikationen i regeringens forslag om jordombytningssager, der forbindes med ekspropriationer.

Til nr. 27.

I lovforslaget er de almindelige mageskifter ikke fritaget for særlig indkomstskat, hvilket jeg ikke antager er forslagsstillernes mening. Ved nævnte ændring i lovforslaget vil al jordfordeling være fritaget for beskatning, og stk. 9 vil blive læseligt for almindelige mennesker. Nr. 12 vil blive overflødiggjort af ændringsforslaget.

Til nr. 29.

Ændringen er en konsekvensændring.

Til nr. 30.

Regeringsforslagets komplicerede regelapparat vedrørende kapitalvindingsskat af mageskifter forstås ikke i det praktiske liv, og skattelovgivningen bør ikke hæmme de jordarealbyttehandler, som ønskes af landmænd eller andre.

Til nr. 31.

Der foreslås en pristalsregulering af det i § 7 A, stk. 10, omhandlede vederlag i forbindelse med mageskifte.

Til nr. 32.

Den hidtidige begrænsning på 500 kr. for det beløb, der i forbindelse med mageskifte kan ydes ud over de ombyttede arealer, blev indført i 1963 og var hentet fra § 3, stk. 2, i lov nr. 129 af 28. april 1955 om jordfordeling mellem landejendomme. Efter at regeringen i § 1, nr. 4, i forslaget til ændring af jordfordelingsloven har foreslået beløbsgrænsen i den nævnte bestemmelse forhøjet til 5.000 kr., foreslås beløbsgrænsen i § 7 A, stk. 10, ændret i overensstemmelse hermed.

Til nr. 34.

Ændringen er en konsekvensændring.

Til nr. 36.

Kapitalvindingsskatte reglerne bør være ensartede (neutrale) for fysiske og juridiske personer, for begrænset og fuldt skattepligtige. Det administrationsbesparende bundfradrag foreslås derfor gjort generelt.

Til nr. 37.

Enhver sag om kapitalvindingsskat er enormt administrationsslugende, såvel hos private som hos det offentlige. I de tilfælde, hvor den særlige indkomst er mindre end 9.000 kr., er der derfor ingen rimelighed i at opretholde kravet om kapitalvindingsskat, hvorfor det foreslås at forhøje den nuværende bundgrænse på 6.000 kr. til 9.000 kr. Bruttotabet herved anslås til ca. 22 mill. kr. årligt.

Til nr. 38.

Forslaget er identisk med det af den daværende finansminister den 24. januar 1975

i lovforslag nr. 8 under § 1, nr. 15, fremsatte forslag, der findes særdeles rimeligt overensstemmende med de af venstre regeringen til nævnte forslag knyttede bemærkninger. Dette gælder særligt i disse år, hvor så mange virksomheder døds-kæmper, fordi skatten har tynget dem i de gode år og hindret dem i at konsolidere sig med henblik på barskere tider, jfr. herved også betragtningerne i det radikale venstres helhedsplan 1975.

Til nr. 39.

Ændringen er redaktionel.

Til nr. 40.

Ændringen er redaktionel.

Til nr. 41.

Ændringen er en konsekvensændring.

Til nr. 42.

Bestemmelsen angår skatteprocenten, når dødsboer skal svare særlig indkomstskat. Det findes urimeligt at forhøje denne beskatningsprocent.

Til nr. 43.

I § 19, stk. 10, der indeholder en bemyndigelse for ministeren for skatter og afgifter til at fastsætte de nærmere regler for gennemførelsen af lov om særlig indkomstskat, indsættes en bemyndigelse for ministeren til at fastsætte regler for afrunding af det samlede varierende procenttillæg.

Til nr. 45-50.

Efter lovforslagets ikrafttrædelsesbestemmelse finder de nye beregningsregler anvendelse for ejendomsafståelser, der er sket fra og med dagen for forlagets fremsættelse, den 28. februar 1975.

Ved ændringsforslagene tilsigtes det at give skattepligtige, som har afstået fast ejendom i indkomståret 1974 og i indkomståret 1975 forud for den 28. februar 1975, mulighed for at anvende de nye regler. Da selvangivelserne for 1974 er indgivet og ligningen er i gang, er det hensigten at gennemføre den nye ordning på følgende måde for dette indkomstår:

For skattepligtige personer sker der en maskinel udskilning af de personer, der har selvangivet særlig indkomst. Blandt disse

udskilles atter de tilfælde, hvor den særlige indkomst skyldes fortjeneste på fast ejendom, og for disses vedkommende foretages en beregning af, om de gældende eller de nye regler vil føre til den laveste skat. Skattemyndigheden skal så foretage skatteansættelsen og beregningen efter det regelsæt, der fører til den laveste skat. I alle tilfælde tilsendes der skatteyderen en meddelelse om lovændringen og om, hvorledes skattemyndigheden har forholdt sig. Hvor de nye regler fører til den laveste skat, vil skatteyderen endvidere blive underrettet om, hvorledes ligningsmyndigheden agter at foretage ansættelsen, såfremt skatteyderen ikke gør indsigelse inden en nærmere fastsat frist.

Hvis skatteyderen inden den nævnte frist oplyser, at han ikke ønsker de nye regler anvendt, foretager den kommunale ligningsmyndighed ansættelsen efter de hidtil gældende regler. Ordningen foregriber således ikke den sædvanlige ligningsmæssige efterprøvelse og den dermed sammenhængende adgang til at påklage ansættelsen til højere instans.

Denne fremgangsmåde er ikke anvendelig for selskaber, dødsboer m.v., hvor den særlige indkomst indgår i den skattepligtige

almindelige indkomst. Her er anvendelsen af de nye regler derfor betinget af en begæring fra den skattepligtige.

Ved forslaget til stk. 3 får skattepligtige, hvis ejendomme er eksproprierede efter 1. januar 1973, mulighed for at begære reglerne om et særligt fradrag på 30.000 kr. efter den foreslåede § 7 A, stk. 6, anvendt ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Ligeledes får de skattepligtige, som har deltaget i jordfordeling efter 1. januar 1973, mulighed for at kræve de ændrede regler om beskatning ved jordfordeling bragt i anvendelse ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Af tekniske grunde er det hensigtsmæssigt, at reglen i stk. 3 ligesom reglen i stk. 2 knyttes til indkomståret i stedet for kalenderåret. De skattepligtige, hvis ejendom er eksproprieret i indkomståret 1974, eller som i dette år har deltaget i en jordfordeling, må selv begære de særlige lempelser for sådanne ejendomsafståelser bragt i anvendelse, idet det ikke er praktisk muligt at udskille disse tilfælde maskinelt. Også ved sådanne former for afståelser i indkomståret 1973 vil en begæring være nødvendig.

Christophersen (V).

Enggaard (V).

Jens Foged (V).

Anders Andersen (V).

Glistrup (FP).

Kjærulff-Schmidt (FP).

Arne Bjerregaard (KrF).

Jes Schmidt (CD).

Camre (S).

Ove Hansen (S),
næstformand.

Hjortnæs (S),
formand.

Kampmann (S).

Karl Nielsen (S).

Bernhard Baunsgaard (RV).

Ømann (SF).

Knud Jespersen (DKP).

Stetter (KF).

Bilag.

7. maj 1975.

*Eksempler på særlig indkomstskat ved salg af fast ejendom i 1975.
Anskaffelsessum 300.000 kr.*

Særlig indkomstskat, når det regulerede afståelsesvederlag er:

	600.000 kr.	1 mill. kr.	2 mill. kr.	3 mill. kr.
<i>1. Anskaffelsesår før 1966</i>				
Skat ifølge ændringsforslag af 7. maj 1975	0	197.250	947.250	1.697.250
Skat ifølge gældende regler.....	15.200	275.200	925.200	1.575.200
Skat ifølge venstres forslag F. 8	0	176.250	926.250	1.676.250
Skat ifølge radikalt forslag F. 65	0	194.625	944.625	1.694.625
Skat ifølge regeringens forslag F. 98 .	0	270.000	1.020.000	1.770.000
<i>2. Anskaffelsesår 1972</i>				
Skat ifølge ændringsforslag af 7. maj 1975	70.500	370.500	1.120.500	1.870.500
Skat ifølge gældende regler.....	85.400	345.400	995.400	1.645.400
Skat ifølge venstres forslag F. 8	72.000	372.000	1.122.000	1.872.000
Skat ifølge radikalt forslag F. 65	110.850	410.850	1.160.850	1.910.850
Skat ifølge regeringens forslag F. 98 .	78.000	378.000	1.128.000	1.878.000